

Stratejik Öngörülemezlik: Deli Adam (Madman) Teorisinin Trump'ın Liderlik Modeli Özelinde İncelenmesi

Hasan Saltuk DURAK¹, Mehmet Fatih KANOĞLU²

¹ Dr. Öğr. Gör., Düzce Üniversitesi, Sosyal Bilimler MYO, hasansaltukdurak@duzce.edu.tr, ORCID: 0000-0003-1994-0011

² Dr. Öğr. Üyesi, Yozgat Bozok Üniversitesi, İİBF, m.fatih.kanoglu@bozok.edu.tr, ORCID: 0000-0001-6551-7332

Öz: Bu çalışma, stratejik öngörülemezlik kavramını temel alan Deli Adam Teorisini (Madman Theory), Donald Trump'ın başkanlık dönemi liderlik tarzı özelinde incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın temel sorusu, Trump'ın kasıtlı olarak sergilediği öngörülemez davranışların bir liderlik stratejisi olarak nasıl işlediği, bu stratejinin örgüt içi ve dışı dinamikler üzerindeki etkileri ve etik sonuçlarıdır. Araştırmada nitel araştırma deseni benimsenmiş ve Trump'ın 2017-2021 dönemine ait Twitter paylaşımları içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Veriler, Kuzey Kore, İran, Orta Doğu politikaları, ulusal güvenlik danışmanı değişimleri ve genel dış politika konularına odaklanılarak kategorize edilmiştir. Bulgular, Trump'ın öngörülemezlik stratejisinin kısa vadeli caydırıcılık ve müzakere avantajı sağladığını, ancak uzun vadede örgütsel güveni zedelediğini, psikolojik sözleşmeyi ihlal ettiğini ve toksik bir liderlik iklimi yarattığını ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, stratejik öngörülemezliğin geçici taktiksel faydalar sağlasa da örgütsel sürdürülebilirlik ve etik liderlik açısından ciddi riskler taşıdığı anlaşılmaktadır. Bu çalışma, teoriyi örgütsel bağlama taşıyarak literatüre katkı sunmakta ve liderlik eğitimi ile politika geliştirme süreçleri için pratik çıkarımlar önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Stratejik Öngörülemezlik, Deli Adam Teorisi, Trump Liderlik Tarzı

Jel Kodları: M0, M1, M2

Strategic Unpredictability: An Analysis of the Madman Theory in the Context of Trump's Leadership Model

Atf: Durak, H. S., & Kanoğlu, M. F. (2026). Stratejik öngörülemezlik: Deli adam (Madman) teorisinin Trump'ın liderlik modeli özelinde incelenmesi. *Fiscaeconomia*, 10(1), 1-18.
<https://doi.org/10.25295/fsecon.1778132>

Geliş Tarihi: 04.09.2025

Kabul Tarihi: 05.01.2026

Telif Hakkı: © 2026. (CC BY)
(<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Abstract: This study aims to examine the Madman Theory, which is based on the concept of strategic unpredictability, through the lens of Donald Trump's leadership style during his presidential term. The central research question explores how Trump's deliberately unpredictable behavior functioned as a leadership strategy, its effects on internal and external dynamics, and its ethical implications. A qualitative research design was adopted, and Trump's Twitter posts from the 2017–2021 period were analyzed using content analysis methodology. The data were categorized with a focus on policies toward North Korea and Iran, Middle East interventions, changes in national security advisors, and general foreign policy. The findings indicate that while Trump's unpredictability strategy provided short-term deterrence and negotiation advantages, it eroded organizational trust, violated psychological contracts, and fostered a toxic leadership climate in the long run. In conclusion, strategic unpredictability, despite offering temporary tactical benefits, poses significant risks to organizational sustainability and ethical leadership. This study contributes to the literature by adapting the theory to an organizational context and offers practical implications for leadership development and policy-making processes.

Keywords: Unpredictability, Madman Theory, Trump's Leadership Style

Jel Codes: M0, M1, M2

1. Giriş

Liderlik çalışmaları, tarih boyunca öngörülebilirlik, istikrar ve rasyonel karar alma mekanizmaları üzerine inşa edilmiş modellerle şekillenmiştir. Ancak küresel siyasetin ve örgütsel yapıların giderek karmaşıktığı çağımızda, geleneksel liderlik teorilerinin ötesinde farklı stratejik davranış biçimleri ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda, Thomas Schelling'in "çatışma stratejisi" üzerine yaptığı çalışmalardan beslenen ve Nixon-Kissinger döneminde uygulanan "Deli Adam Teorisi" (Madman Theory), stratejik öngörülemezliği bir güç aracı olarak öne çıkarmaktadır. Teori, liderin kasıtlı olarak irrasyonel ve öngörülemez bir imaj sergilemesi yoluyla rakipleri üzerinde psikolojik baskı kurmayı ve müzakere dinamiklerini değiştirmeyi hedefler. Ancak, bu teorinin uluslararası ilişkiler bağlamından örgütsel davranış ve liderlik çalışmalarına aktarımı henüz yeterince ele alınmamıştır. Bu aktarım, özellikle modern liderlik pratiklerinde giderek daha sık karşılaşılan öngörülemez davranışların teorik bir çerçeve ile açıklanabilmesi açısından büyük önem taşımaktadır.

Donald Trump'ın başkanlık dönemi, Deli Adam Teorisi'nin örgütsel ve siyasi liderlik bağlamında somut bir örneğini sunması açısından oldukça değerlidir. Trump'ın Twitter üzerinden yürüttüğü iletişim stratejileri, ani politika değişiklikleri ve danışmanlarına yönelik beklenmedik hamleleri, bu teorinin işleyişini gözlemlemek için zengin bir kaynak oluşturmaktadır. Literatürde Trump'ın liderlik tarzı karizmatik otorite, narsisizm ve toksik liderlik bağlamlarında incelenmiş olsa da stratejik öngörülemezliğin kasıtlı bir liderlik stratejisi olarak kullanımı ve bunun örgüt içi dinamiklere etkisi sistematik bir şekilde analizine ulaşamadık. Bu boşluk hem liderlik teorileri hem de örgütsel davranış açısından farklı bir bakış açısı anlamında olduğundan önemli olduğunu değerlendirmekteyiz. Dolayısıyla bu çalışma, Deli Adam Teorisi'ni Trump'ın liderlik pratiği özelinde inceleyerek hem teorik hem de pratik anlamda önemli bir katkı sunmayı amaçlamaktadır. Teorik düzeyde, stratejik öngörülemezliğin bir liderlik stratejisi olarak nasıl işlediği, hangi koşullarda etkili olduğu ve hangi sınırlılıklara sahip olduğu ortaya konacaktır. Pratik düzeyde ise, bu stratejinin örgüt içi güven, psikolojik sözleşme, karar alma süreçleri ve örgüt kültürü üzerindeki etkileri derinlemesine analiz edilecektir. Ayrıca, bu çalışma sayesinde, geleneksel liderlik modellerinin ötesine geçen ve günümüzün belirsizlik ortamında sıklıkla karşılaşılan liderlik davranışlarının daha iyi anlaşılmasına yardımcı olunması hedeflenmektedir.

Bu araştırmanın bir diğer amacı, stratejik öngörülemezliğin etik boyutunu sorgulamak ve toksik liderlik ile olan kesişim noktalarını ortaya koymaktır. Liderlerin öngörülemez davranışlarının kısa vadeli taktiksel kazanımlar sağlarken, uzun vadede örgütsel sağlığı nasıl tehlikeye attığı ve çalışanların psikolojik refahını nasıl etkilediği bu çalışmanın odak noktalarından birini oluşturmaktadır. Sonuç olarak, bu makale, Deli Adam Teorisi'ni örgütsel bağlama taşıyarak, hem akademik literatüre yeni bir perspektif sunmakta hem de liderlik eğitimi için yol gösterici olabilecek bulgular sağlamaktadır.

2. Kavramsal Çerçeve

Deli Adam (Madman) Teorisi'nin, stratejik öngörülemezliğin sistematik kullanımına dayandığı ve kökenlerinin uluslararası ilişkiler ile oyun teorisine uzandığı kabul edilmektedir. Teorinin entelektüel temelini, Schelling'in (1960, s. 22-28) *The Strategy of Conflict* çalışmasında sergilenen mantıksal çerçeveye kurulduğu belirtilmektedir. Schelling (1960, s. 16-20) tarafından, bir aktörün bilerek seçeneklerini kısıtlaması ya da görünürde rasyonel olmayan davranışlar sergilemesi sayesinde, karşı tarafın tercih setinin daraltılabileceği ve istenen sonuçlara yönlendirilebileceği ileri sürülmüştür. Buradaki kilit unsurun, bu aktörün ne yapacağı kestirilemez algısının oluşturulması yoluyla caydırıcılığın güçlendirilmesi olduğu vurgulanmaktadır (Schelling, 1960, s. 188). Böylelikle irrasyonellik imgesinin, rasyonel pazarlıkta stratejik bir varlık olarak işlev gördüğü; belirsizliğin ise geleneksel rasyonel aktör modellerine itiraz geliştiren bir araç hâline geldiği ifade edilmektedir. Karar alma süreçlerinde öngörülemezliğin, karşı tarafın

hesaplarını bozduğu ve asimetrik avantajlar sağladığı; bu nedenle uluslararası ilişkilerde doğan kavramın, rekabetçi iş ortamlarında ve örgütsel liderlik alanlarında da ilgi gördüğü belirtilmektedir.

Teorinin en belirgin tarihsel uygulamasının, Vietnam Savaşı döneminde Başkan Richard Nixon ve danışmanı Henry Kissinger tarafından sahnelendiği kabul edilmektedir. Matusow (1999, s. 624-625) tarafından aktarıldığı üzere, söz konusu dönemde “aklı başında olmama” imajının dikkatlice pazarlanmasıyla Kuzey Vietnam üzerinde müzakere baskısı kurulmaya çalışılmıştır. Bu yaklaşımın, ABD’nin aşırı ve öngörülemez önlemler almaktan çekinmeyeceği kanaatini yayarak hem rakiplere hem de müttefiklere yönelik bir caydırıcılık hattı oluşturmayı hedeflediği bildirilmektedir. Nixon’ın stratejisinin, teorinin pratikte diplomatik kazançlara nasıl tahvil edilebileceğini gösterdiği; ancak kuramsal çerçevenin yalnızca uluslararası ilişkiler alanıyla sınırlandırılmaması gerektiği ifade edilmektedir (Matusow, 1999, s. 624). Örgüt kuramı ve liderlik yazınında, stratejik öngörülemezliğin, liderler tarafından rakipler, paydaşlar ve hatta çalışanlar üzerinde baskı yaratmak, belirsizlik üretmek ve taktiksel üstünlük sağlamak üzere kullanılabilecek bir araç olarak yeniden yorumlandığı belirtilmektedir. Kasıtlı olarak öngörülemez kararlar alınmasının, pazarlık süreçlerini dönüştürebildiği; dışarıda rakipleri huzursuz ederken içeride mutlak kontrol vehmi oluşturabildiği; böylece örgütsel davranış yazınındaki öngörülebilirlik ve istikrar vurgusuna meydan okuduğu değerlendirilmektedir.

Geleneksel liderlik literatürünün, büyük ölçüde tutarlılık, güvenilirlik ve rasyonel karar alma ilkeleri üzerine inşa edildiği kabul edilmektedir. Bass & Avolio’nun (1994) dönüşümcü ve işlemci liderlik modeli, bu doğrultuda en etkili çerçevelerden biri olarak gösterilmektedir. Dönüşümcü liderliğin, vizyon etrafında ilham verme, entelektüel uyarım ve bireyselleştirilmiş ilgi yoluyla takipçi değer ve ihtiyaçlarını yükselttiği; işlemci liderliğin ise ödül-ceza temelli değişim ilişkisini temsil ettiği belirtilmektedir (Bass & Avolio, 1994, s. 21-24). Her iki yaklaşımın da lider davranışlarının görece tutarlı ve öngörülebilir olacağı varsayımıyla çalıştığı; takipçilerin belirli girdilere karşılık bekleyebilecekleri çıktıları yaklaşık olarak öngörebildikleri ifade edilmektedir. Bu çerçevelerin, örgütsel istikrarı ve motivasyonu artırmak amacıyla geliştirildiği; öngörülebilirliğin çalışan bağlılığını güçlendirdiği varsayımını taşıdığı aktarılmaktadır. Bununla birlikte, yüksek rekabet ve belirsizlik koşullarında söz konusu modellerin çağdaş liderlik pratiklerini açıklamakta yetersiz kalabildiği değerlendirilmektedir.

Donald Trump’ın liderlik tarzının, anılan geleneksel modellerle keskin bir tezat teşkil ettiği ileri sürülmektedir. Bu yaklaşımın, “karizmatik otorite” tanımlamasına daha çok yakınsadığı; söz konusu otorite türünün, geleneksel veya yasal-ussal meşruiyetten ziyade liderin olağandışı kişisel niteliklerine atfedildiği belirtilmektedir. Trump’ın kitlesel miting söylemleri, sosyal medyada ani ve beklenmedik çıkışları ve siyasal normlara meydan okuyan tavrının, takipçileri nezdinde onu geleneksel siyasetçilerden ayırtıran bir karizma izlenimi yarattığı aktarılmaktadır (Holland, 2017, s. 571). Bununla birlikte, karizmatik otoritenin örgütsel bağlamda istikrarsızlık ve belirsizlikle birlikte seyrettiği; liderin “her an her şeyi yapabilir” algısının dışarıda caydırıcı etkiler yaratırken içeride çalışanlar ve yöneticiler için kaygı ve güvensizlik üretebildiği bildirilmektedir. Holland (2017, s. 577) tarafından, kurumsal hiyerarşinin sıklıkla ihlal edilmesi ve öngörülemeyen kararların tercih edilmesinin, yapılandırılmış etkileşim ve tutarlı performans beklentilerini altüst ettiği vurgulanmaktadır. Bu tarzın, karizma ile öngörülemezliği birleştirerek “karizmatik kaos” olarak nitelenebilecek bir örgütsel dinamik ürettiği ifade edilmektedir.

Trump’ın öngörülemezliğinin, literatürde “öngörülebilir biçimde öngörülemez” olarak nitelendirildiği belirtilmektedir (Turner & Kaarbo, 2021, s. 454). Bu kavramsallaştırmanın, sergilenen belirsizliğin rastgele değil, kasıtlı olarak yönetildiğini ima ettiği; danışmanların ani görevden alınmaları ve politika yönelimlerindeki süratli değişikliklerin örgüt içi düzeni zayıflatırken dışarıda caydırıcılık olarak algılanabildiği aktarılmaktadır. Turner & Kaarbo (2021) tarafından, bu tarzın ekip bağlılığını zayıflattığı

ve örgütsel sadakati aşındırdığı ortaya konmakta; böylece stratejik caydırıcılığın içsel uyum pahasına elde edildiği ileri sürülmektedir. Söz konusu bulguların, kısa vadeli taktik kazanımların uzun vadeli örgütsel sağlık üzerinde maliyet yarattığını gösterdiği ifade edilmektedir.

Deli Adam Teorisi'nin bir liderlik stratejisi olarak uygulanmasının, örgüt içi dinamikler üzerinde katmanlı etkiler doğurduğu kabul edilmektedir. İlk olarak, psikolojik sözleşme boyutunun belirleyici olduğu vurgulanmaktadır. Rousseau (1995, s. 9) tarafından, çalışan ile örgüt arasındaki yazılı olmayan karşılıklı beklenti ve taahhütler bütünü olarak tanımlanan psikolojik sözleşmenin güven, istikrar ve öngörülebilirlik üzerine kurulduğu belirtilmektedir. Öngörülemez bir liderlik tarzının, söz konusu temellere zarar verdiği; performansın nasıl değerlendirileceğini veya hangi tepkinin alınacağını kestiremeyen çalışanların belirsizlik ve stres yaşadığı bildirilmektedir. Robinson ve Rousseau (1994, s. 247) tarafından, psikolojik sözleşme ihlallerinin iş tatminsizliği, örgütsel bağlılıkta azalma ve işten ayrılma niyetinde artış gibi sonuçlarla ilişkili olduğu gösterilmektedir. Bu çerçevede, ani işten çıkarmalar, tutarsız talimatlar ve kamuoyu önünde eleştirilerin, psikolojik sözleşme ihlalinin görünür örnekleri olarak değerlendirilebileceği belirtilmektedir.

İkinci olarak, örgüt kültürü ve iletişimin bu liderlik tarzından ciddi biçimde etkilendiği ifade edilmektedir. Schein (2010, s. 18) tarafından, örgüt kültürünün bir grubun paylaştığı temel varsayımlar ve inançlar örüntüsü olarak kavramsallaştırıldığı; liderin bu kültürü biçimlendirmede kritik aktör olduğu belirtilmektedir. Öngörülemez ve agresif bir tarzın, korku ve sessizlik ile liderin duymak isteyeceğine uyumlanma eğilimini beslediği; şeffaflığın yerini gizliliğin, iş birliğinin yerini bölünmüşlüğü, açık iletişimin yerini ise söylentinin alabildiği bildirilmektedir. Holland (2017) tarafından, kapalı devre işleyiş ve iç çatışmalarla karakterize edilen yönetim biçimlerinde çalışanların enerjisinin yenilik ve üretkenlikten ziyade hayatta kalma stratejilerine ve iç siyasete yöneldiği; bunun da uzun süreli kültürel hasara yol açtığı vurgulanmaktadır. Söz konusu hasarın onarımı için önemli kaynak tahsisine ihtiyaç duyulabildiği ifade edilmektedir.

Üçüncü olarak, risk algısı ve karar alma süreçlerinin dönüştüğü kabul edilmektedir. Kahneman & Tversky'nin (1979, s. 279) Beklenti Teorisi'ne göre bireylerin kayıplara kazançlardan daha duyarlı olduğu ve belirsizlik altında sistematik bilişsel önyargılar sergilediği; öngörülemez bir lider varlığında bu önyargıların şiddetlenebildiği belirtilmektedir. Bu bağlamda yöneticiler ve çalışanların, keyfi cezadan kaçınmak için aşırı ölçüde riskten kaçınan davranışlara yönelebileceği; yenilikçi fikirlerin saklanabileceği ya da risk almaktan bütünüyle kaçınılabileceği; kimi durumlarda ise liderin "kazanan her şeyi alır" tarzının taklit edilerek düşüncesiz ve aşırı riskli kararlara sürüklenebileceği aktarılmaktadır. Böyle bir ortamda karar almanın, veriye ve rasyonel analize dayalı stratejik bir süreç olmaktan çıkarak, liderin ruh halini ve vereceği olası tepkileri tahmin etmeye dayalı bir kumara dönüşebildiği belirtilmektedir. Wong (2023, s. 4-5) tarafından, irrasyonel imajın müzakere ritmini bozarak karşı taraf üzerinde baskı yarattığı ve üstünlük sağlayabildiği; ancak aynı zamanda etik sorunlar, güven erozyonu ve bağlılıkta zayıflama ürettiği gösterilmektedir. McManus (2023, s. 68-70) tarafından, ticaret savaşlarında stratejik öngörülemezliğin kısa vadeli pazarlık üstünlüğü sağlarken örgütsel stres, motivasyon kaybı ve yüksek devir hızına neden olduğu ortaya konmaktadır. Devanny (2022, s. 14) tarafından, siber güvenlik alanında öngörülemezliğin kısa vadede rekabetçiliği artırdığı, fakat uzun vadeli kurumsal istikrarı tehdit ettiği gösterilmektedir. Bu sonuçların, dışa dönük avantajların içerideki maliyetlerle dengelendiğini ortaya koyduğu değerlendirilmektedir.

Stratejik öngörülemezliğin liderlik aracı olarak kullanımının, toksik liderlik ve etik tartışmalarını kaçınılmaz biçimde gündeme getirdiği ifade edilmektedir. Lipman-Blumen (2005, s. 29) tarafından, toksik liderlerin kendi çıkarlarını örgütün ve çalışanların çıkarlarının önüne koyan; manipülasyon, korku ve böl-yönet taktikleri uygulayan ve takipçilerin benlik saygısı ile performansını baltalayan bireyler olarak tanımlandığı belirtilmektedir. Deli Adam stratejisinin içselleştirilmesinin, bu toksik özelliklerle büyük

ölçüde örtüşebildiği; kasıtlı öngörülemezliğin kontrol ve tahakküm mekanizmasına dönüşebildiği aktarılmaktadır. Bu çerçevede, çalışanların psikolojik esenliğini ve güvenliğini tehlikeye atan uygulamaların, yalnızca örgütsel hedefler gerekçe gösterilerek meşrulaştırılıp meşrulaştırılamayacağı yönünde önemli bir etik ikilem doğduğu bildirilmektedir. Karakas & Al-Tameemi (2016, s. 5-7) tarafından, etik liderliğin adalet, dürüstlük, şeffaflık ve başkalarının refahına özen gibi erdemlere dayandığı; gücün takipçileri güçlendirmek ve ortak iyiyi ilerletmek amacıyla kullanılması gerektiği vurgulanmaktadır. Bu bakımdan, korku ve belirsizlik gösterisine dayanan stratejilerin kısa vadeli taktik yararlar sağlayabilse de uzun vadede kültürel erozyon, yetenek kaybı ve itibar hasarı üretebildiği; etik ilkelerle uyum gereksiniminin stratejinin meşru kullanım alanını daralttığı ifade edilmektedir (Karakas & Al-Tameemi, 2016).

Trump'ın medya kullanımının da söz konusu stratejinin bir uzantısı olarak değerlendirildiği belirtilmektedir. Bentley & Lerner (2022) tarafından, sosyal medya aracılığıyla pekiştirilen öngörülemezliğin örgüt içinde belirsizlik yarattığı ve motivasyonu olumsuz etkilediği; medyanın irrasyonellik imgesini güçlendiren bir araç hâline geldiği ileri sürülmektedir. Trump'ın iş dünyasındaki iflas ve toparlanma deneyimlerinin, risklere kayıtsız bir imajı beslediği ve bu imajın siyasal liderliğe taşındığı aktarılmaktadır (Bentley & Lerner, 2022, s. 8). Dueck (2018 s. 15,) tarafından, öngörülemezliğin kimi bağlamlarda yenilikçiliğe kapı aralayabildiği; örgütleri alışılmış kalıpların dışına zorlayabildiği ileri sürülmektedir. Bununla birlikte, belirsizliğin süreklilik kazanmasının hedef sapması, tükenmişlik ve bağlılık kaybı gibi olumsuz sonuçlar doğurduğu vurgulanmaktadır. Kişilik özelliklerinin de bu tabloyu belirginleştirdiği; literatürde Trump'ın narsisizm, makyavelizm ve otoriter eğilimlerle ilişkilendirildiği; kendini ön plana çıkaran, ani kararlar alan ve çıkar odaklı bir profilin çizildiği belirtilmektedir (Biçer, 2020, s. 285; Uslu, 2021, s. 917). Bu özelliklerin, irrasyonellik boyutunu besleyerek örgütsel bağlamda stres, güven kaybı ve bağlılık zayıflığına yol açtığı ifade edilmektedir. McManus (2019, s. 183) tarafından, "çılgınlık" imgesinin pazarlıklarda dış aktörler için caydırıcı olabildiği; ancak iç organizasyonlarda yıkıcı sonuçlar doğurabildiği gösterilmektedir. Schwartz (2023, s. 56) tarafından, uluslararası düzeyde kısa vadeli faydalar sağlayan Madman yaklaşımının, örgütsel bağlamda ciddi maliyetler ürettiği ileri sürülmektedir. McManus (2021, s. 112-115) tarafından da "çılgın" imajların uluslararası müzakerelerde avantaj sağlayabileceği, ancak örgütsel güven ve bağlılık açısından olumsuz sonuçlar doğurduğu belirtilmektedir. Bu literatürün, kişilik ile stratejinin nasıl iç içe geçtiğini ve etik sorunların nasıl derinleştirildiğini açığa çıkardığı değerlendirilmektedir.

Bu çerçevede, Trump'ın liderlik tarzının Madman Teorisi'nin işletme ve örgütsel davranış bağlamında uygulanabilirliğini gösteren çarpıcı bir vaka sunduğu kabul edilmektedir. Narsisistik ve makyavelist eğilimlerin öngörülemezliği beslediği; medya kullanımının belirsizlik algısını güçlendirdiği, ortaya çıkan örgütsel sonuçların ise kısa vadeli taktik avantajlara karşılık uzun vadeli kurumsal sorunlarla dengelendiği ifade edilmektedir (Bentley & Lerner, 2022). Literatürün bütünü, stratejik öngörülemezliğin caydırıcılık ve pazarlık gücü sağlayabilen yanını teslim ederken, güven, bağlılık ve sürdürülebilirlik üzerinde yarattığı aşınmayı da açık biçimde göstermektedir. Gelecek araştırmaların, bu stratejinin farklı kültürel ve kurumsal bağlamlarda sınanmasına; örgütsel maliyetlerin etik müdahaleler ve liderlik eğitim programları yoluyla nasıl azaltılabileceğinin test edilmesine; öngörülemezlikle yenilik arasındaki ilişkinin sınır koşullarının belirlenmesine odaklanmasının yararlı olacağı değerlendirilmektedir. Son kertede, stratejik öngörülemezliğin örgütsel maliyetlerinin görünür kılınmasının, liderlik pratiğinde dengeli ve sürdürülebilir bir yaklaşımın benimsenmesine katkı sağlayacağı; teorinin uluslararası ilişkilerden ödünç alınarak örgütlere uyarlanması, ancak etik ilkeler ve psikolojik sözleşme boyutu gözetildiğinde uzun vadeli kurumsal sağlıklı bağdaşabileceği ileri sürülmektedir.

3. Araştırmanın Yöntemi

3.1. Araştırmanın Deseni

Bu araştırmada, Donald Trump'ın 2017-2021 başkanlık dönemi boyunca Twitter üzerinden gerçekleştirdiği iletişim stratejilerinin "deli adam teorisi" bağlamında incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma nitel araştırma yaklaşımı benimsenmiş olup, özellikle betimsel nitel araştırma deseninden yararlanılmıştır (Creswell, 2018). Nitel araştırma yaklaşımının seçilmesinin temel nedeni, araştırma probleminin doğası gereği derinlemesine analiz gerektirmesi ve sayısal verilerle açıklanamayacak karmaşık sosyal ve psikolojik süreçleri içermesidir (Merriam, 2009).

Araştırma keşfedici nitelik taşımakta olup, mevcut durumu anlama ve açıklama amacı gütmektedir. Bu çerçevede, Trump'ın Twitter mesajlarında yer alan stratejik öngörülemezlik unsurlarının sistematik olarak ortaya çıkarılması hedeflenmiştir. Araştırma deseni, özellikle içerik analizi yönteminin uygulanmasına uygun bir şekilde tasarlanmış ve sosyal medya metinlerinin analizine odaklanmıştır (Krippendorff, 2013).

3.2. Veri Toplama Aracı

Araştırmanın temel veri toplama aracı olarak Trump'ın resmi Twitter hesabı (@realDonaldTrump) seçilmiştir. Bu seçimin arkasında yatan temel gerekçeler şunlardır: (1) Twitter'ın Trump'ın başkanlık döneminde birincil iletişim kanalı olarak kullanılması, (2) tweetlerin doğrudan ve filtresiz iletişim örnekleri sunması, (3) platformun anlık ve spontane paylaşımlara olanak tanınması ve (4) geniş kitleye ulaşım sağlaması (Bennett & Livingston, 2018).

Veri toplama sürecinde, Trump'ın 2017-2021 döneminde attığı tweetler kapsamlı bir şekilde taranmıştır. Bu süreçte, özellikle Kuzey Kore ilişkileri, İran politikaları, Orta Doğu müdahaleleri, ulusal güvenlik danışmanlığı süreçleri ve genel askeri/güvenlik konularında yapılan paylaşımlar öncelikli olarak incelenmiştir. Bu konuların seçilmesinde uzman görüşü alınmıştır. Stratejik öngörülemezlik unsurlarının en belirgin şekilde gözlemlenebileceği alanlar olması bu konuların seçilmesinde etkili olmuştur (Hsieh & Shannon, 2005).

3.3. Verilerin Toplanması

Veri toplama süreci 2017 Ocak-2021 Aralık tarih aralığını kapsamaktadır ve bu dönemde Trump'ın attığı toplam tweet sayısının sistematik bir örnekleme oluşturulmuştur. Veri toplama sürecinde amaçlı örnekleme tekniği kullanılmıştır (Patton, 2015). Veri kaynağı olarak Trump'ın resmi X hesabı (@realDonaldTrump) kullanılmıştır. İlk aşamada yirmi beş bin civarı tweet arasından sistematik bir yöntemle seçilen tweetler, araştırmanın teorik çerçevesine uygun olarak analiz edilmiştir. Tweet seçimi şu adımlarla gerçekleştirilmiştir: İlk olarak, anahtar kelime ve konu tabanlı bir arama yapılmıştır. Kuzey Kore ile ilgili tweetler için "Kim Jong Un", "North Korea", "nuclear", "missiles", "deal"; İran ile ilgili tweetler için "Iran", "nuclear", "sanctions", "attack", "retaliate"; Orta Doğu çatışmaları için "Syria", "ISIS", "withdraw", "troops", "war"; ulusal güvenlik danışmanlarına yönelik tweetler için "Bolton", "Mattis", "Vindman", "fired", "judgement"; genel dış politika ve askeri güç iddiaları için ise "military", "strategy", "win", "negotiations", "war games" gibi anahtar kelimeler kullanılmıştır. Bu arama, X platformunun gelişmiş arama araçları kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Yalnızca orijinal tweetler seçilmiş, alıntı veya yanıt tweetler hariç tutulmuştur. Araştırma konusuna uygun toplam 25 tweet seçilmiş ve Kuzey Kore, İran, Orta Doğu çatışmaları, ulusal güvenlik danışmanları ile genel dış politika temaları altında beş tablo halinde gruplandırılmıştır. Tweetlerin orijinalliği, X platformundaki orijinal linkler (twitter.com veya x.com) ve arşiv siteleri (presidency.ucsb.edu) üzerinden doğrulanmıştır. İkinci aşamada, deli adam teorisinin uygulanabileceği beş temel alan belirlenmiştir: (1) Kuzey Kore ile ilişkiler ve nükleer tehditler, (2) İran politikaları ve yaptırım stratejileri, (3) Orta Doğu müdahaleleri ve askeri çekilme kararları, (4) ulusal güvenlik danışmanları ile iletişim ve personel değişiklikleri, (5) genel dış politika ve askeri güç projeksiyonu konuları.

Üçüncü aşamada, belirlenen beş kategori doğrultusunda tweetler arasından amaçlı örnekleme yöntemiyle seçim yapılmıştır. Bu seçim sürecinde şu kriterler dikkate alınmıştır: (1) tweet'in belirlenen kategorilerden birine dahil olması, (2) belirsizlik, tehdit veya beklenmedik tavır değişikliği içermesi, (3) stratejik öngörülemezlik unsurları barındırması, (4) uluslararası muhatapların reaksiyon göstermesine neden olması ve (5) medyada yankı bularak politika etkisi yaratması (Miles vd., 2014). Son aşamada ise, seçilen tweetler beş ana kategori altında gruplandırılarak analiz için tablolaştırılmıştır.

3.4. Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilen verilerin analizinde nitel içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. İçerik analizi, "nesnel, ölçülebilir, doğrulanabilir bilgilere ulaşmak amacıyla doküman, metin ve evrak gibi pek çok farklı materyali belli kurallar dahilinde analiz etmeyi amaçlayan nitel araştırma yöntemi" olarak tanımlanmaktadır. Bu yöntemin seçilmesinin nedeni, tweet metinlerinin derinlemesine analiz edilmesine ve gizli anlamların ortaya çıkarılmasına olanak tanımasıdır (Neuendorf, 2017).

Analiz süreci altı temel aşamada gerçekleştirilmiştir. Birinci aşamada, toplanan tweet'ler kategori bazında birden fazla kez okunarak genel bir anlayış geliştirilmiştir. İkinci aşamada, deli adam teorisinin temel bileşenleri (öngörülemezlik, rasyonellik paradoksu, stratejik belirsizlik, tehdit kredibilitesi) teorik çerçeve olarak belirlendi ve her tweet'in bu bileşenlerle olan ilişkisinin analiz edilebileceği bir değerlendirme matrisi geliştirilmiştir. Üçüncü aşamada, beş ana kategori (Kuzey Kore, İran, Orta Doğu, ulusal güvenlik danışmanlığı, genel dış politika) için ayrı kodlama çerçeveleri geliştirilmiş ve tweetler sistematik olarak kodlanmıştır (Saldaña, 2016).

Dördüncü aşamada, her kategori içindeki kodlar arasındaki ilişkiler incelenerek alt-temalar geliştirilmiştir. Bu süreçte açık kodlama ve eksenel kodlama teknikleri bir arada kullanılmıştır (Strauss & Corbin, 1998). Beşinci aşamada, kategoriler arası karşılaştırmalar yapılarak stratejik öngörülemezliğin farklı alanlardaki tezahürleri analiz edilmiştir. Son aşamada ise, ortaya çıkan temalar teorik çerçeve ile ilişkilendirilerek yorumlanmış ve bulgular beş ayrı tablo halinde düzenlenmiştir. Her tablo, tarih, orijinal tweet metni, Türkçe tercüme ve teorik bağlantı olmak üzere dört sütundan oluşturulmuştur. Bu tablo formatı, verilerin sistematik sunumunu ve teorik yorumlamaları kolaylaştırmıştır (Braun & Clarke, 2006). Analiz sürecinde Excel araç olarak kullanılmıştır.

3.5. Araştırmanın Geçerliliği ve Güvenilirliği

Nitel araştırmalarda geçerlilik ve güvenilirlik kavramları nicel araştırmalardan farklı yaklaşımlarla ele alınmaktadır. Bilimsel bir çalışmanın niteliği, araştırmanın güvenilir ve geçerli olmasıyla yani bilimsel bir çalışmanın sonuçlarının olgusal dünyada olup-bitenleri açıklama ve temsil edebilme yeteneği ile doğrudan ilişkilidir. Bu araştırmada Lincoln & Guba (1985) tarafından geliştirilen güvenilirlik kriterleri benimsenmiştir: inanılrlık, aktarılabilirlik, güvenilirlik ve doğrulanabilirlik.

Inanılrlık: Araştırmanın iç geçerliliğini artırmak amacıyla çeşitleme stratejisi kullanılmıştır. Bu kapsamda farklı zaman dilimlerinden örnekler alınmış, çoklu kodlayıcı yaklaşımı uygulanmıştır. İki araştırmacı bağımsız olarak kodlama yapmış ve kodlamalar arasındaki uyum %82 düzeyinde bulunmuştur. Huberman & Miles (1994), nitel araştırmalarda %80'in üzerindeki kodlayıcılar arası uyum oranını kabul edilebilir bir güvenilirlik düzeyi olarak belirtmektedir. Ayrıca, tablo başlıklarının oluşturulması ve temaların kuramsal çerçeveye ilişkilendirilmesi aşamalarında uzman görüşlerinden yararlanılmıştır (Patton, 2015).

Aktarılabilirlik: Araştırma bulgularının benzer bağlamlarda uygulanabilirliğini artırmak için ayrıntılı betimlemeler yapılmış ve analiz süreci detaylı bir şekilde raporlanmıştır. Trump'ın tweetlerinin seçim kriterleri ve analiz süreçleri şeffaf bir biçimde sunulmuştur (Shenton, 2004).

Güvenirlik: Araştırma sürecinin tutarlılığını sağlamak amacıyla tüm analiz aşamaları dokümanite edilmiştir. Kodlama şeması ve analiz kriterleri önceden belirlenmiş ve süreç boyunca bu kriterlere sadık kalınmıştır (Creswell & Miller, 2000).

Doğrulanabilirlik: Araştırmacı önyargılarının minimize edilmesi için refleksif günlük tutulmuş ve analiz sürecinde objektiflik sağlanmaya çalışılmıştır. Ayrıca, bulgular teorik çerçeve ile tutarlılık gösterip göstermediği kontrol edilmiştir (Merriam, 2009).

3.6. Araştırmacıların Rolü

Nitel araştırmalarda araştırmacı, veri toplama ve analiz sürecinin ayrılmaz bir parçasıdır ve bu durum araştırmanın kalitesini doğrudan etkilemektedir (Patton, 2015). Bu araştırmada araştırmacıların rolü şu şekilde tanımlanmıştır:

Araştırmacılar; işletme, yönetim ve organizasyon, örgütsel davranış ve liderlik teorileri konularında akademik geçmişe sahip olup, özellikle liderlik alanlarında deneyimlidir. Trump'ın Kuzey Kore, İran ve Orta Doğu politikalarındaki tweetlerinin analizi sürecinde, bu konuların uluslararası ilişkiler literatüründeki teorik altyapısı dikkate alınmıştır. Ancak, bu özel ilgi ve bilgi birikiminin analiz sürecinde önyargı oluşturma riski de göz önünde bulundurulmuştur (Creswell, 2018).

Araştırmacı önyargılarının kontrol altına alınması için çeşitli stratejiler benimsenmiştir. Bu kapsamda, refleksif günlük tutularak analiz sürecindeki düşünce ve kararlar kayıt altına alınmıştır. Ayrıca, kodlama sürecinde ikinci bir araştırmacının görüşlerine başvurarak güvenilirliği sağlanmıştır (Miles & Huberman, 1994). Araştırmacılar, analiz sürecinde "dışarıdan gözlemci" pozisyonu benimserken, aynı zamanda konunun karmaşıklığını anlayabilecek teorik donanıma sahip olduklarını kabul etmişlerdir. Bu dengeli yaklaşım hem objektifliği korumayı hem de derinlemesine analiz yapmayı mümkün kılmıştır (Stake, 1995).

Etik Sorumluluklar: Araştırma sürecinde, sosyal medya verilerinin kullanımına ilişkin etik ilkeler gözetilmiştir. Trump'ın tweetlerinin halka açık nitelikte olması nedeniyle doğrudan kullanım uygun görülmüş, ancak analiz ve yorumlama sürecinde akademik objektiflik standartları korunmuştur (Christians, 2005). Araştırmacılar, politik görüşlerinden bağımsız olarak bilimsel analiz yapmayı taahhüt etmişlerdir.

4. Bulgular

Tablo 1. Kuzey Kore ile İlgili Tweetler (Tehdit ve Caydırıcılık Örnekleri)

Tarih	Tweet Metni	Türkçe Tercüme	Teoriye Bağlantı
11.08.2017	NoKo has interpreted America's past restraint as weakness. This would be a fatal miscalculation. Do not underestimate us. And do not try us. [https://twitter.com/realDonaldTrump/status/928279728125108225]	Kuzey Kore, Amerika'nın geçmişteki kısıtlamasını zayıflık olarak yorumladı. Bu ölümcül bir yanlış hesaplama olur. Bizi küçümsemeyin. Ve bizi denemeyin	Bu tweet, ABD'nin geçmiş yumuşaklığını zayıflık olarak gören Kuzey Kore'ye karşı sert ve öngörülemez bir uyarı yaparak, deli adam yaklaşımını sergiliyor; rakipleri belirsizlikle korkutuyor.
24.02.2019	Chairman Kim realizes, perhaps better than anyone else, that without nuclear weapons, his country could fast become one of the great economic powers anywhere in the World. Because of its location and people (and him), it has more potential for rapid growth than any other nation! [https://twitter.com/realDonaldTrump/status/1099660044004704260]	Başkan Kim, belki de herkesten daha iyi farkındaki, nükleer silahlı ülkesinin dünyanın herhangi bir yerindeki büyük ekonomik güçlerden biri olabileceğini. Konumu, halkı (ve kendisi) nedeniyle, diğer herhangi bir ulustan daha hızlı büyüme potansiyeline sahip!	Kim Jong Un'a hem övgü hem ima yoluyla nükleer silahsızlanmayı teşvik ederken, beklenmedik bir diplomatik ton kullanarak öngörülemezliği pekiştiriyor.
2019-08-02	Chairman Kim does not want to disappoint me with a violation of trust, there is far too much for North Korea to gain - the potential as a Country, under Kim Jong Un's leadership, is unlimited. Also, there is far too much to lose. I may be wrong, but I believe that..... [https://twitter.com/realDonaldTrump/status/1157306445567803393]	Başkan Kim, güven ihlaliyle beni hayal kırıklığına uğratmak istemiyor, Kuzey Kore'nin kazanacağı çok şey var - Kim Jong Un'un liderliğinde ülke olarak potansiyeli sınırsız. Ayrıca kaybedilecek çok şey var. Yanılıyor olabilirim, ama inanıyorum ki.....	Kişisel güven ve kayıp tehdidini karıştırarak, diplomatik ilişkilerde ani değişimler yaratabilecek bir öngörülemezlik sinyali veriyor.
2020-06-18	When Wacko John Bolton went on Deface the Nation and so stupidly said that he looked at the "Libyan Model" for North Korea, all hell broke out. Kim Jong Un, who we were getting along with very well, went "ballistic", just like his missiles - and rightfully so.... [https://twitter.com/realDonaldTrump/status/1273620779645665280]	Deli John Bolton, Deface the Nation'a çıkıp aptalca Kuzey Kore için "Libya Modeli"ni incelediğini söylediğinde, cehennem koptu. Çok iyi anlaştığımız Kim Jong Un, füzeleri gibi "balistik" oldu - ve haklı olarak öyle....	Danışmanını eleştirirken, Kuzey Kore ile ilişkilerde ani gerilimleri vurgulayarak, kendi tarzının öngörülemez sonuçlarını gösteriyor.

Tablo 1'de sunulan Kuzey Kore ile ilgili tweetler, Donald Trump'ın liderlik tarzında stratejik öngörülemezliğin örgütsel davranış bağlamında nasıl bir araç haline getirildiğini örneklemektedir. Bu tweetlerde gözlemlenen sert uyarılar, övgü ve tehdit karışımı, Trump'ın müzakere süreçlerinde rakipleri belirsizlikle karşı karşıya bırakarak üstünlük sağlamayı amaçlayan bir yaklaşımını yansıtmaktadır. Örgütsel davranış literatüründe, bu tür taktikler, liderin ekip dışı aktörlerle etkileşimde "domine edici karizma" sergilemesi olarak yorumlanabilir; örneğin, kişisel güven ve kayıp tehdidini birleştiren ifadeler, karşı tarafın davranışını şekillendirirken, liderin organizasyonel karar alma sürecinde ani değişimlere kapı aralamaktadır. Ancak, bu öngörülemezlik, uzun vadede müzakere güvenliğini erozyona uğratabilir ve örgütsel stres seviyelerini artırabilir, zira liderin tutarsız sinyalleri, iç ekip dinamiklerini de etkileyebilir.

Tablo 2. İran ile İlgili Tweetler (Aşırı Güç Tehditleri)

Tarih	Tweet Metni	Türkçe Tercüme	Teoriye Bağlantı
30.01.2019	a source of potential danger and conflict. They are testing Rockets (last week) and more, and are coming very close to the edge. There economy is now crashing, which is the only thing holding them back. Be careful of Iran. Perhaps Intelligence should go back to school! [https://x.com/realDonaldTrump/status/1090609577006112769]	potansiyel tehlike ve çatışma kaynağı. Roketleri test ediyorlar (geçen hafta) ve daha fazlası, ve kenara çok yaklaşıyorlar. Ekonomileri şimdi çöküyor, onları geri tutan tek şey bu. İran'a dikkat edin. Belki İstihbarat okula geri dönmeli!	İran'ı "kenara yaklaşıyor" diye uyararak, ekonomik çöküş ve belirsiz tehditlerle deli adam stratejisini uyguluyor; rakipleri tedirgin ediyor.
25.06.2019	Iran's very ignorant and insulting statement, put out today, only shows that they do not understand reality. Any attack by Iran on anything American will be met with great and overwhelming force. In some areas, overwhelming will mean obliteration. No more John Kerry & Obama! [https://www.presidency.ucsb.edu/documents/tweets-june-25-2019]	İran'ın bugün yayınladığı çok cahil ve hakaret edici açıklama, sadece gerçekliği anlamadıklarını gösteriyor. İran'ın herhangi bir Amerikan şeyine saldırısı büyük ve ezici güçle karşılanacak. Bazı bölgelerde ezici üstünlük, yok olma anlamına gelecektir. Artık John Kerry & Obama yok!	"Yok etme" gibi aşırı kelimelerle tehdidi abartarak, İran'ı gerçeklikten kopuk gösterip deli adam imajını güçlendiriyor.
04.01.2020	Iran is talking very boldly about targeting certain USA assets as revenge for our ridding the world of their terrorist leader who had just killed an American, & badly wounded many others, not to mention all of the people he had killed over his lifetime, including recently.... [https://www.presidency.ucsb.edu/documents/tweets-january-4-2020]	İran, dünyayı terörist liderlerinden kurtarmamızın intikamı olarak belirli ABD varlıklarını hedeflemekten çok cesur bahsediyor, ki o lider yeni bir Amerikalıyı öldürmüş, birçoklarını ağır yaralamıştı, hayatı boyunca öldürdüğü insanlardan bahsetmiyorum bile, yakın zamanda dahil....	Süleymani suikastı sonrası cesur konuşmayı eleştirerek, misilleme tehdidiyle ani ve şiddetli tepki potansiyelini sergiliyor.
05.01.2020	These Media Posts will serve as notification to the United States Congress that should Iran strike any U.S. person or target, the United States will quickly & fully strike back, & perhaps in a disproportionate manner. Such legal notice is not required, but is given nevertheless! [https://www.presidency.ucsb.edu/documents/tweets-january-5-2020]	Bu Medya Gönderileri, İran herhangi bir ABD kişisine veya hedefine saldırırsa, Amerika Birleşik Devletleri'nin hızlı ve tamamen karşılık vereceği, belki orantısız bir şekilde, Birleşik Devletler Kongresi'ne bildirim olarak hizmet edecek. Böyle yasal bildirim zorunlu değil, ama yine de veriliyor!	Kongre'ye "orantısız" misilleme bildirimi yaparak, yasal zorunluluk olmamasına rağmen öngörülemez bir adım atıyor.
01.04.2020	Upon information and belief, Iran or its proxies are planning a sneak attack on U.S. troops and/or assets in Iraq. If this happens, Iran will pay a very heavy price, indeed! [https://x.com/realDonaldTrump/status/1245396884040097792]	Bilgi ve inanca göre, İran veya vekilleri Irak'taki ABD askerlerine ve/veya varlıklarına gizli bir saldırı planlıyor. Eğer bu olursa, İran gerçekten çok ağır bir bedel ödeyecek!	Gizli istihbarata dayalı ağır bedel tehdidiyle, İran'ı belirsiz ve ani bir çatışma riskiyle karşı karşıya bırakıyor.

Tablo 2'deki İran ile ilgili tweetler, Trump'ın aşırı güç tehditlerini içeren ifadeleriyle, deli adam teorisinin yönetim tarzında nasıl bir caydırıcılık mekanizması olarak işlev gördüğünü ortaya koymaktadır. Bu tweetlerde yer alan "yok etme" ve "orantısız misilleme" gibi abartılı kelimeler, liderin rakipleri gerçeklikten kopuk göstererek psikolojik üstünlük kurma stratejisini vurgular; örgütsel davranış perspektifinden bakıldığında, bu yaklaşım, rekabetçi iş ortamlarında müzakere gücünü pekiştirmek için kullanılan bir taktik olarak değerlendirilebilir. Ancak, bu tür öngörülemez tehditler, organizasyonel liderlikte etik ikilemler yaratabilir ve ekip üyelerinin motivasyonunu olumsuz etkileyebilir, zira liderin ani ve şiddetli tepkileri, iç güven ortamını zedelerken, dış paydaşlarla uzun süreli ittifakları riske atar.

Tablo 3.Orta Doğu Çatışmaları ve Çekilmeler (Ani Politika Değişiklikleri)

Tarih	Tweet Metni	Türkçe Tercüme	Teoriye Bağlantı
20.12.2018	Russia, Iran, Syria & many others are not happy about the U.S. leaving, despite what the Fake News says, because now they will have to fight ISIS and others, who they hate, without us. I am building by far the most powerful military in the world. ISIS hits us they are doomed! [https://twitter.com/realDonaldTrump/status/1075726666574544896]	Rusya, İran, Suriye ve birçok başkası ABD'nin ayrılmasından mutlu değil, Sahte Haberlerin dediğine rağmen, çünkü şimdi bize olmadan nefret ettikleri IŞİD ve diğerleriyle savaşmak zorunda kalacaklar. Dünyanın açık ara en güçlü ordusunu inşa ediyorum. IŞİD bize vurursa mahkumlar!!	Suriye'den çekilme kararını savunurken, rakiplerin mutsuzluğunu vurgulayarak ani çekilmenin öngörülemez etkilerini gösteriyor
07.10.2019	down, watching over a quagmire, & spending big dollars to do so. When I took over, our Military was totally depleted. Now it is stronger than ever before. The endless and ridiculous wars are ENDING! We will be focused on the big picture, knowing we can always go back & BLAST! [https://www.kuna.net.kw/ArticlePrintPage.aspx?id=2823163&language=en]	aşağı, bataklığı izleyerek ve bunun için büyük dolarlar harcayarak. Görevi devraldığında Ordumuz tamamen tükenmişti. Şimdi her zamankinden daha güçlü. Sonsuz ve saçma savaşlar BİTİYOR! Büyük resme odaklanacağız, her zaman geri dönüp PATLATABİLECEĞİMİZİ bilerek!	Sonsuz savaşları bitirme vaadiyle, "her zaman geri dönüp PATLATABİLİRİZ" diyerek dönüşümlü öngörülemezlik stratejisini ima ediyor.
18.05.2020	mixed about even wanting us to get out. They make a fortune \$\$\$ by having us stay, and except at the beginning, we never really fought to win. We are more of a police force than the mighty military that we are, especially now as rebuilt. No, I am not acting impulsively! [https://twitter.com/realdonaldtrump/status/1262392415513690112]	bizi çıkarmak istememiz konusunda karışık. Biz orada kaldığımız için servet \$\$\$ kazanıyorlar, ve başlangıç dışında gerçekten kazanmak için savaşmadık. Biz, özellikle şimdi yeniden inşa edilmiş haliyle, güçlü ordudan ziyade polis gücüyüz. Hayır, impulsif-düşüncesizce davranmıyorum!	Afganistan çekilmesini savunurken, impulsif-düşüncesiz olmadığını iddia etse de, ani kararların ekonomik ve askeri belirsizliğini vurguluyor.

Tablo 3'te belgelenen Orta Doğu çatışmaları ve çekilmeler üzerine tweetler, Trump'ın ani politika değişikliklerini savunan ifadeleriyle, stratejik öngörülemezliğin organizasyonel esneklik ve risk yönetimi boyutunu aydınlatmaktadır. Bu tweetlerdeki çekilme kararlarını rakiplerin mutsuzluğuyla ilişkilendirme ve "her zaman geri dönüp patlatma" gibi şartlı tehditler, liderin kriz yönetiminde belirsizliği bir adaptasyon aracı olarak konumlandığını gösterir; örgütsel davranış bağlamında, bu yaklaşım, değişen piyasa koşullarına hızlı yanıt verme yeteneğini temsil ederken, düşüncesiz kararların organizasyonel istikrarı tehdit ettiği eleştirisini de beraberinde getirir. Sonuç olarak, bu taktik, kısa vadeli rekabet avantajı sağlasa da ekip içi tutarlılık ve stratejik planlama süreçlerini zayıflatabilir.

Tablo 4.Ulusal Güvenlik Danışmanlarına Eleştiriler (İç Çatışma ve Karar Alma Öngörülemezliği)

Tarih	Tweet Metni	Türkçe Tercüme	Teoriye Bağlantı
29.01.2020	many more mistakes of judgement, gets fired because frankly, if I listened to him, we would be in World War Six by now, and goes out and IMMEDIATELY writes a nasty & untrue book. All Classified National Security. Who would do this? [https://twitter.com/realdonaldtrump/status/1222496715422433281]]	daha birçok yargı hatası, kovuluyor çünkü dürüstçe, onu dinleseydim şu anda 6. Dünya Savaşı'nda olurduk ve dışarı çıkıp HEMEN pis ve yalan bir kitap yazıyor. Hepsi Gizli Ulusal Güvenlik. Kim yapar bunu?	Bolton'ı kovarken, "Dünya Savaşı Altı" abartısıyla, danışmanlara karşı ani ve sert tutumun liderlik öngörülemezliğini gösteriyor.
08.02.2020	was given a horrendous report by his superior, the man he reported to, who publicly stated that Vindman had problems with judgement, adhering to the chain of command and leaking information. In other words, "OUT". [https://twitter.com/realdonaldtrump/status/1226154003551178752]]	üstü tarafından korkunç bir rapor verildi, rapor ettiği adam, Vindman'ın yargı sorunları olduğunu, komuta zincirine uymadığını ve bilgi sızdığını kamuoyu önünde belirtti. Diğer bir deyişle, "DIŞARI".	Vindman'ı kovarak, zincir komuta ve yargı sorunlarını vurgulayıp, iç politika öngörülemezliğini dış politikaya yansıtıyor.
04.06.2020	Probably the only thing Barack Obama & I have in common is that we both had the honor of firing Jim Mattis, the world's most overrated General. I asked for his letter of resignation, & felt great about it. His nickname was "Chaos", which I didn't like, & changed to "Mad Dog"... [https://x.com/realDonaldTrump/status/1268347256748507136]]	Muhtemelen Barack Obama ve benim ortak noktamız, ikimizin de dünyanın en abartılmış Generali Jim Mattis'i kovma onuruna sahip olmamız. İstifa mektubunu istedim ve bundan harika hissettim. Lakabı "Kaos"tu, beğenmedim ve "Mad Dog"a değiştirdim...	Mattis'i "Mad Dog" lakabıyla eleştirerek, askeri liderlere karşı değişken tutumun deli adam tarzını içerde de uyguladığını gösteriyor.
04.06.2020	...His primary strength was not military, but rather personal public relations. I gave him a new life, things to do, and battles to win, but he seldom "brought home the bacon". I didn't like his "leadership" style or much else about him, and many others agree. Glad he is gone! [https://twitter.com/realDonaldTrump/status/1268347259713880064]]	...Birincil gücü askeri değildi, daha ziyade kişisel halkla ilişkilerdi. Ona yeni bir hayat verdim, yapacak şeyler, kazanacak savaşlar, ama nadiren "eve pastırma getirdi". "Liderlik" tarzını veya onun hakkında başka birçok şeyi beğenmedim, ve birçok başkası da aynı fikirde. Gittiğine sevindim!	Mattis eleştirisinin devamı; liderlik tarzını beğenmeyerek, ani kovmalarla ekip içi belirsizliği artırıyor.
15.11.2020	John Bolton was one of the dumbest people in government that I've had the "pleasure" to work with. A sullen, dull and quiet guy, he added nothing to National Security except, "Gee, let's go to war." Also, illegally released much Classified Information. A real dope! [https://www.presidency.ucsb.edu/documents/tweets-november-15-2020]]	John Bolton, hükümetteki çalıştığım "zevk" aldığım en aptal insanlardan biriydi. Somurtkan, sıkıcı ve sessiz bir adam, Ulusal Güvenliğe "Aman, savaşa gidelim" dışında hiçbir şey katmadı. Ayrıca çok Gizli Bilgi yasadışı yayınladı. Gerçek bir aptal!	Bolton'ı "savaşa gidelim" diye alay ederek eleştirip, ulusal güvenlik kararlarında öngörülemez kişisel tercihleri öne çıkarıyor.

Tablo 4'teki ulusal güvenlik danışmanlarına yönelik eleştiriler, Trump'ın iç çatışma ve karar alma öngörülemezliğini yansıtan tweetleriyle, deli adam teorisinin organizasyonel liderlikte ekip yönetimi üzerindeki etkisini incelemeye olanak tanır. Bu tweetlerdeki danışman kovmaları ve abartılı suçlamalar (örneğin, "6. Dünya Savaşı" veya "Mad Dog" lakapları), liderin kişisel tercihleri temelinde ani müdahaleleriyle, örgütsel davranışta "otoriter liderlik" modelini örnekler; bu yaklaşım, ekip performansını disiplin altına almayı amaçlasa da zincir komuta sorunları ve bilgi sızdırma iddiaları gibi unsurlar, organizasyonel güven ve bağlılığı erozyona uğratabilir. Literatürde vurgulandığı üzere, bu tür öngörülemezlik, motivasyonel düşümlere yol açarken, liderin karizmasını uzun vadede zedeleyebilir.

Tablo 5. Genel Dış Politika ve Askeri Güç İddiaları (Öngörülemez Strateji Vurguları)

Tarih	Tweet Metni	Türkçe Tercüme	Teoriye Bağlantı
29.12.2018	With the strategy that I announced today, we are declaring that America is in the game and America is determined to win! Our four pillars of national security strategy: [https://twitter.com/realdonaldtrump/status/942904686125965312]	Bugün ilan ettiğim stratejiyle, Amerika'nın oyunda olduğunu ve kazanmaya kararlı Amerika'nın olduğunu ilan ediyoruz! Ulusal güvenlik stratejimizin dört direği	Ulusal güvenlik stratejisini "kazanmaya kararlı" diye ilan ederek, agresif ve belirsiz bir küresel duruş sergiliyor.
17.06.2018	Holding back the "war games" during the negotiations was my request because they are very expensive and set a bad light during a good faith negotiation. Also, quite provocative. Can start up immediately if talks break down, which I hope will not happen! [https://twitter.com/realDonaldTrump/status/1008330598363090944]	Müzakereler sırasında "savaş oyunlarını" geri tutmak benim talebimdi çünkü çok pahalılar ve iyi niyetli müzakerede kötü bir ışık yaratıyor. Ayrıca oldukça provokatif. Konuşmalar bozulursa hemen başlayabilir, ki umarım olmaz!	Kuzey Kore müzakerelerinde savaş oyunlarını ani durdurarak, provokatif ve şartlı öngörülemezlik yaratıyor
24.12.2018	"It should not be the job of America to replace regimes around the world. This is what President Trump recognized in Iraq, that it was the biggest foreign policy disaster of the last several decades, and he's right...The generals still don't get the mistake." @RandPaul [https://twitter.com/realdonaldtrump/status/1077044397504692227]	"Amerika'nın işi dünyanın dört bir yanındaki rejimleri değiştirmek olmamalı. Başkan Trump'ın Irak'ta fark ettiği bu, son birkaç on yılın en büyük dış politika felaketi idi ve haklı... Generaller hala hatayı anlamıyor." @RandPaul	Rejim değişikliği karşıtlığını vurgulayarak, generalleri eleştirip dış politika paradigmalarında ani değişim sinyali veriyor.
12.01.2019	I just watched a Fake reporter from the Amazon Washington Post say the White House is "chaotic, there does not seem to be a strategy for this Shutdown. There is no plan." The Fakes always like talking Chaos, there is NONE. In fact, there's almost nobody in the W.H. but me, and... [https://www.presidency.ucsb.edu/documents/tweets-january-12-2019]	Amazon Washington Post'tan bir Sahte muhabiri izledim, Beyaz Saray'ın "kaotik" olduğunu, bu Kapatma için strateji görünmediğini söylüyor. Plan yok. Sahteler her zaman Kaos'tan bahsetmeyi sever, YOK. Aslında, Beyaz Saray'da benden başka neredeyse kimse yok, ve...	Beyaz Saray'ı "kaos yok" diye savunurken, yalnız karar alma imajıyla liderlik öngörülemezliğini pekiştiriyor.
09.07.2019	...handled. I told @theresa_may how to do that deal, but she went her own foolish way-was unable to get it done. A disaster! I don't know the Ambassador but have been told he is a pompous fool. Tell him the USA now has the best Economy & Military anywhere in the World, by far... [https://twitter.com/realdonaldtrump/status/1148559443845668864]	...ele alındı. @theresa_may'e o anlaşmayı nasıl yapacağını söyledim, ama kendi aptal yoluna gitti - yapamadı. Bir felaket! Büyükelçiyi tanımıyorum ama bana kibirli bir aptal olduğu söylendi. Ona söyleyin ki ABD şimdi dünyanın açık ara en iyi Ekonomisi & Ordusuna sahip...	İngiltere'ye Brexit tavsiyesi verip elçiyi "aptal" diye eleştirerek, müttefik ilişkilerde ani ve küstah tonla belirsizlik yaratıyor.
23.07.2019	best and newest military (almost totally rebuilt from the depleted military I took over) in history, best v.a. In history (choice), and much, much more. Gee, let's impeach the president. The "squad" (aoc plus 3) and other Dems suffer from Trump derangement syndrome. Crazy! [https://x.com/realdonaldtrump/status/1153627261058392064]	tarihteki en iyi ve en yeni ordu (devraldığım tükenmiş ordudan neredeyse tamamen yeniden inşa edilmiş), tarihteki en iyi v.a. (seçim), ve çok, çok daha fazlası. Aman, başkanı azledelim. "takım" (aoc artı 3) ve diğer demler Trump delilik sendromundan muzdarip. Çılgın!	Ordunun yeniden inşasını övüp iç siyasete bağlayarak, askeri gücün öngörülemez kullanım potansiyelini ima ediyor.

Tablo 5'teki genel dış politika ve askeri güç iddiaları üzerine tweetler, Trump'ın öngörülemez strateji vurgularını içeren ifadeleriyle, deli adam teorisinin yönetim tarzında küresel rekabet ve iç iletişim boyutunu ele alır. Bu tweetlerdeki "kazanmaya kararlı" ilanları, savaş oyunlarını şartlı durdurma ve yalnız karar alma imajı, liderin organizasyonel davranışta belirsizliği bir motivasyon aracı olarak kullandığını gösterir; örneğin, müttefiklere küstah tonlar ve askeri gücün övgüsü, rekabetçi iş stratejilerinde

benzer şekilde dış aktörleri tedirgin ederek avantaj sağlayabilir. Ancak, bu yaklaşım, organizasyonel kaos iddialarını reddetse de ekip içi iletişimde tutarsızlık yaratabilir ve uzun vadeli stratejik kredibilitiyi riske atar, zira öngörülemezlik, iç motivasyonu artırırken dış ittifakları zayıflatabilir.

5. Tartışma ve Sonuç

Kuzey Kore ile ilgili sosyal medya paylaşımlarının analizinden elde edilen veriler, Trump'ın liderlik tarzında stratejik belirsizliği bir araç olarak kullandığını ortaya koymaktadır. Sert uyarılar ile övgü arasındaki ani geçişler, "deli adam teorisi"nin liderlik bağlamındaki bir uygulamasını temsil etmektedir. Nixon döneminde Kissinger tarafından geliştirilen bu teori, bir liderin öngörülemez ve potansiyel olarak mantıksız davranışlarının paydaşları etkilemede etkili olabileceğini savunmaktadır (Sagan & Suri, 2003, s. 153). Trump'ın Kim Jong Un'a yönelik büyük harflerle yazılmış tehditler ile "sınırsız potansiyel" övgüleri arasındaki dalgalanma, bu teorelin modern liderlik uygulamasını yansıtmaktadır. Ancak literatürde bu liderlik tarzının etkinliği tartışmalıdır; Lipman-Blumen (2005), öngörülemezliğin kısa vadeli etki yaratabileceğini, ancak uzun vadede güven ve ekip uyumunu zedeleyebileceğini belirtmektedir. Elde edilen veriler, Bolton'un "Libya Modeli" yorumu sonrası müzakerelerin bozulmasında görüldüğü gibi, bu liderlik tarzının istikrarsızlaştırıcı etkilerini desteklemektedir. Örgütsel davranış literatüründeki psikolojik sözleşme ihlali kavramını (Rousseau, 1995) yansıtan bu durum, liderin öngörülemez davranışlarının ekip dinamikleri ve paydaş güveni üzerinde paradoksal sonuçlar yaratabileceğini göstermektedir.

İran ile ilgili sosyal medya analizleri, Trump'ın "yok etme" ve "ölçsüz misilleme" gibi abartılı ifadelerle paydaşları psikolojik olarak etkileme stratejisini sergilemektedir. Bu yaklaşım, Schelling'in (1960) "zorlayıcı diploması" kavramıyla benzerlik gösterse de liderlik bağlamında toksik liderlik özelliklerine işaret etmektedir (Lipman-Blumen, 2005). Örgütsel davranış literatürü, etkili liderliğin ölçülü, güvenilir ve net iletişim gerektirdiğini belirtirken (Karakas & Al-Tameemi, 2016), Trump'ın "ezici üstünlük yok etme anlamına gelir" gibi ifadeleri abartılı ve belirsiz olarak değerlendirilmektedir. Özellikle Süleymani suikastı sonrası paylaşımlarda görülen "ölçsüz şekilde" vurgusu, liderlik iletişimde orantılılık ilkesinden sapmayı yansıtmaktadır. Analiz sonuçları, Trump'ın geleneksel karar alma süreçleri yerine sosyal medyayı tercih etmesinin, örgütsel yapıdaki resmi iletişim kanallarını bypass ettiğini göstermektedir. Bu durum, dijital liderlik literatüründe tartışılan "sosyal medya liderliği"nin (Bjola & Holmes, 2015, s. 9) risklerini örneklemektedir; platformun sınırlamaları nedeniyle ayrıntılı ve yapılandırılmış iletişim mümkün olmadığından, yanlış anlamalar ve krizlerin tırmanması riski artmaktadır.

Suriye ve Afganistan'dan çekilme kararlarına ilişkin analizler, Trump'ın liderlik tarzında stratejik esnekliği savunurken paradoksal olarak daha fazla belirsizlik yarattığını gösterir. "Sonsuz savaşlar" vurgusunun "her zaman geri dönüp vurabiliriz" tehdidiyle çelişmesi, tutarlı bir yönetim stratejisi eksikliğine işaret eder. Örgütsel davranış bağlamında Schein (2010), etkili liderliğin tutarlı ve yapılandırılmış bir vizyon gerektirdiğini savunurken, Trump'ın yaklaşımı bu ilkeyi ihlal eder. Özellikle "düşüncesiz davranmıyorum" iddiasının savunma pozisyonunda yapılması, algılanan fevriiliğin farkında olunduğunu gösterir. Allison & Zelikow'un (1999) "örgütsel davranış modeli" çerçevesinde değerlendirildiğinde, bu ani kararların kurumsal süreçleri atladığı ve organizasyonel tutarlılığı zedelediği görülür. Bununla birlikte, bazı liderlik çalışmaları, öngörülemezliğin belirli durumlarda paydaşlar üzerinde etki yaratabileceğini kabul eder (Art & Greenhill, 2018); ancak verilerimiz, bu yaklaşımın uzun vadeli maliyetlerinin faydalarından ağır bastığını gösterir. Paydaşlarda güvensizlik ve organizasyonel istikrarsızlık, bu liderlik tarzının öngörülemeyen olumsuz sonuçları arasında yer alır.

Ulusal güvenlik danışmanlarına yönelik eleştirilere ilişkin analizler, Trump'ın karar alma süreçlerindeki öngörülemezliğin yalnızca dış paydaşlarla ilişkilerde değil, iç yönetimde de belirgin olduğunu ortaya koyar. Bolton, Mattis ve Vindman'a yönelik ani görevden almalar ve sert eleştiriler, örgütsel davranış literatüründeki "toksik liderlik"

özelliklerini yansıtır (Lipman-Blumen, 2005). “Altıncı Dünya Savaşı” gibi abartılı ifadeler, rasyonel karar alma süreçlerinin duygusal tepkisellikle yer değiştirdiğini gösterir. Janis’in (1982) “grup düşüncesi” teorisinin aksine, Trump’ın yaklaşımı farklı görüşleri susturmaya yöneliktir. Özellikle Mattis’in “Kaos” lakabından “Kuduz Köpek”e dönüştürülmesi anekdotu, liderin sembolik kontrolü nasıl sağladığını örnekler. Ancak bu yaklaşım, örgütsel öğrenme teorisindeki (Senge, 1990) çoklu bakış açısı ihtiyacına aykırıdır. Burke & Bennis’in (2009) “uyum sağlayıcı liderlik” modeli, karmaşık sorunların farklı uzmanlık alanlarından gelen görüşlerle çözülmesi gerektiğini belirtirken, analizler Trump’ın tek tip bir çevre oluşturma eğiliminde olduğunu gösterir. Bu durum, karar alma süreçlerinde kurumsal hafıza ve uzman bilgisinin değersizleştirilmesi riskini taşır.

Genel yönetim ve liderlik iddialarına yönelik analizler, Trump’ın “Önce Amerika” yaklaşımını öngörülemez söylemlerle desteklediğini gösterir. “Amerika Kazanmaya Kararlı” gibi sloganlar, sıfır toplam rekabet anlayışını yansıtır ve paydaşlar arası iş birliği ilkeleriyle (Keohane & Nye, 2011) çelişir. Paydaşlara yönelik kibirli ton (“kibirli aptal” nitelendirmesi), liderlik literatüründeki güven ve karşılıklı saygı ilkeleriyle (Bass & Avolio, 1994) uyumsuzluk sergiler. Özellikle “Beyaz Saray’da benden başka neredeyse kimse yok” ifadesi, karar alma süreçlerindeki yalnızlaşma eğilimini gösterir ve kolektif liderlik modellerinden (Pearce & Conger, 2003) sapma yaratır. Ancak bazı popülist liderlik çalışmaları, bu yaklaşımın belirli koşullarda etkili olabileceğini savunur (Mudde & Rovira Kaltwasser, 2017). Bununla birlikte, “Trump Delilik Sendromu” gibi aklileştirici ifadeler, muhalefeti gayrimeşru kılma stratejisini yansıtır ve demokratik yönetim normlarıyla (Levitsky & Ziblatt, 2018, s. 38-39) çelişir. Askeri gücün sürekli övülmesi, liderlik tarzında otoriter eğilimlere işaret eder (Feaver, 2003) ve dengeli liderlik ilkeleriyle uyumsuzluk gösterir.

Kaynakça

- Allison, G., & Zelikow, P. (1999). *Essence of decision: Explaining the Cuban Missile Crisis* (2nd ed.). Longman.
- Art, R. J., & Greenhill, K. M. (2018). *The use of force: Military power and international politics* (8th ed.). Rowman & Littlefield.
- Bass, B. M., & Avolio, B. J. (Eds.). (1994). *Improving organizational effectiveness through transformational leadership*. Sage Publications.
- Bennett, W. L., & Livingston, S. (2018). The disinformation order: Disruptive communication and the decline of democratic institutions. *European Journal of Communication*, 33(2), 122–139. <https://doi.org/10.1177/0267323118760317>
- Bentley, M., & Lerner, A. B. (2022). *A Trump doctrine?*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003332190>
- Biçer, C. (2020). Mirror, mirror, on the wall, who’s the fairest of them all? Narcissistic leaders in organizations and their major effects on employee work behaviors. *Neşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi SBE Dergisi*, 10(1), 280–294. <https://doi.org/10.30783/nevsosbilen.653781>
- Bjola, C., & Holmes, M. (2015). *Digital diplomacy: Theory and practice*. Routledge.
- Burke, W. W., & Bennis, W. G. (2009). *Changing the essence: The art of creating and leading fundamental change in organizations*. Jossey-Bass.
- Christians, C. G. (2005). Ethics and politics in qualitative research. N. K. Denzin & Y. S. Lincoln (Eds.), *The Sage handbook of qualitative research* (3rd ed., pp. 139–164). Sage Publications.
- Creswell, J. W. (2018). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches* (4th ed.). Sage Publications.
- Creswell, J. W., & Miller, D. L. (2000). Determining validity in qualitative inquiry. *Theory Into Practice*, 39(3), 124–130. https://doi.org/10.1207/s15430421tip3903_2
- Devanny, J. (2022). Madman theory or ‘persistent engagement’? The coherence of US cyber strategy under Trump. *Journal of Applied Security Research*, 17(2), 1–20. <https://doi.org/10.1080/19361610.2021.1872359>
- Dueck, C. (2018). Trump’s strategic unpredictability: Its pros and cons. *The Washington Quarterly*, 41(3), 7–26. <https://doi.org/10.1080/0163660X.2018.1519356>
- Feaver, P. D. (2003). *Armed servants: Agency, oversight, and civil-military relations*. Harvard University Press.

- Holland, J. (2017). The chaos of Trump's White House: A case study in toxic leadership. *Political Science Quarterly*, 132(4), 567–589. <https://doi.org/10.1002/polq.12694>
- Hsieh, H.-F., & Shannon, S. E. (2005). Three approaches to qualitative content analysis. *Qualitative Health Research*, 15(9), 1277–1288. <https://doi.org/10.1177/1049732305276687>
- Janis, I. L. (1982). *Groupthink: Psychological studies of policy decisions and fiascoes* (2nd ed.). Houghton Mifflin.
- Kahneman, D., & Tversky, A. (1979). Prospect theory: An analysis of decision under risk. *Econometrica*, 47(2), 263–291. <https://doi.org/10.2307/1914185>
- Karakas, F., & Al-Tameemi, N. (2016). Ethical leadership. In *Encyclopedia of corporate social responsibility*. Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-642-28036-8_101583
- Keohane, R. O., & Nye, J. S. (2011). *Power and interdependence* (4th ed.). Longman.
- Krippendorff, K. (2013). *Content analysis: An introduction to its methodology* (3rd ed.). Sage Publications.
- Levitsky, S., & Ziblatt, D. (2018). *How democracies die*. Crown.
- Lincoln, Y. S., & Guba, E. G. (1985). *Naturalistic inquiry*. Sage Publications.
- Lipman-Blumen, J. (2005). Toxic leadership: When grand illusions masquerade as noble visions. *Leader to Leader*, 2005(36), 29–36. <https://doi.org/10.1002/ltl.129>
- Matusow, A. J. (1999). Nixon as Madman. *Reviews in American History*, 27(4), 623–629. <https://doi.org/10.1353/rah.1999.0083>
- McManus, I. (2021). Strategic irrationality in international negotiations. *International Negotiation*, 26(3), 421–439. <https://doi.org/10.1163/15718069-bja10040>
- McManus, R. (2023). Madman or mad genius? The international benefits and domestic costs of the madman strategy. *Security Studies*, 32(2), 271–305. <https://doi.org/10.1080/09636412.2023.2197619>
- McManus, R. W. (2019). Revisiting the madman theory: Evaluating the impact of different forms of perceived madness in coercive bargaining. *Foreign Policy Analysis*, 15(3), 353–377. <https://doi.org/10.1093/fpa/ory017>
- Merriam, S. B. (2009). *Qualitative research: A guide to design and implementation*. Jossey-Bass.
- Miles, M. B., & Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook* (2nd ed.). Sage Publications.
- Miles, M. B., Huberman, A. M., & Saldaña, J. (2014). *Qualitative data analysis: A methods sourcebook* (3rd ed.). Sage Publications.
- Mudde, C., & Rovira Kaltwasser, C. (2017). *Populism: A very short introduction*. Oxford University Press.
- Neuendorf, K. A. (2017). *The content analysis guidebook* (2nd ed.). Sage Publications.
- Patton, M. Q. (2015). *Qualitative research and evaluation methods* (4th ed.). Sage Publications.
- Pearce, C. L., & Conger, J. A. (2003). *Shared leadership: Reframing the hows and whys of leadership*. Sage Publications.
- Robinson, S. L., & Rousseau, D. M. (1994). Violating the psychological contract: Not the exception but the norm. *Journal of Organizational Behavior*, 15(3), 245–259. <https://doi.org/10.1002/job.4030150306>
- Rousseau, D. M. (1995). *Psychological contracts in organizations: Understanding written and unwritten agreements*. Sage Publications.
- Sagan, S. D., & Suri, J. (2003). The madman nuclear alert: Secrecy, signaling, and safety in October 1969. *International Security*, 27(4), 150–183. <https://doi.org/10.1162/016228803322427955>
- Saldaña, J. (2016). *The coding manual for qualitative researchers* (3rd ed.). Sage Publications.
- Schein, E. H. (2010). *Organizational culture and leadership* (4th ed.). Jossey-Bass.
- Schelling, T. C. (1960). *The strategy of conflict*. Harvard University Press.
- Schwartz, R. (2023). Madman diplomacy and organizational costs. *Global Politics Review*, 9(1), 55–74. <https://doi.org/10.5281/zenodo.7887454>
- Senge, P. M. (1990). *The fifth discipline: The art and practice of the learning organization*. Doubleday.
- Shenton, A. K. (2004). Strategies for ensuring trustworthiness in qualitative research projects. *Education for Information*, 22(2), 63–75. <https://doi.org/10.3233/EFI-2004-22201>
- Stake, R. E. (1995). *The art of case study research*. Sage Publications.

- Strauss, A., & Corbin, J. (1998). *Basics of qualitative research: Techniques and procedures for developing grounded theory* (2nd ed.). Sage Publications.
- Turner, O., & Kaarbo, J. (2021). Predictably unpredictable: Trump's personality and approach towards China. *Cambridge Review of International Affairs*, 34(3), 452–471. <https://doi.org/10.1080/09557571.2020.1859460>
- Uslu, O. (2021). Karanlık liderlik tarzları: Kavramsal bir değerlendirme. *Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 23(2), 901-924. <https://doi.org/10.16953/deusosbil.775143>
- Wong, S.-S. (2023). Face-to-face with a madman. *Cambridge Review of International Affairs*, 36(6), 1–21. <https://doi.org/10.1080/09557571.2023.2273383>

Çıkar Çatışması: Yoktur.

Finansal Destek: Yoktur.

Etik Onay: Yoktur.

Yazar Katkısı: Hasan Saltuk DURAK (%50), Mehmet Fatih KANOĞLU (%50)

Conflict of Interest: None

Funding: None.

Ethical Approval: None.

Author Contributions: Hasan Saltuk DURAK (%50), Mehmet Fatih KANOĞLU (%50)

Strategic Unpredictability: An Analysis of the Madman Theory in the Context of Trump's Leadership Model

Mehmet Fatih Kanoğlu & Hasan Saltuk Durak

Extended Abstract

This study investigates the application of the Madman Theory, rooted in the concept of strategic unpredictability, within the leadership model of Donald Trump during his U.S. presidency (2017–2021). The primary objective is to analyze how Trump's deliberately unpredictable behavior functioned as a leadership strategy, examining its impact on internal and external organizational dynamics and its ethical implications. By situating the Madman Theory within an organizational behavior framework, this research bridges international relations and leadership studies, offering a novel perspective on how strategic unpredictability influences modern leadership practices. The study employs a qualitative research design, utilizing content analysis of Trump's Twitter posts to explore his leadership approach in the contexts of North Korea, Iran, Middle East policies, national security advisor changes, and general foreign policy. The findings reveal that while strategic unpredictability yielded short-term tactical advantages, such as deterrence and negotiation leverage, it undermined long-term organizational trust, violated psychological contracts, and fostered a toxic leadership climate. The study contributes to the literature by extending the Madman Theory to organizational contexts and provides practical implications for leadership development and policymaking.

The purpose of this study is to examine how Donald Trump's leadership style operationalized strategic unpredictability, as conceptualized by the Madman Theory, and to evaluate its effects on organizational and political dynamics. The Madman Theory, initially developed in the context of international relations by Thomas Schelling (1960) and applied during the Nixon-Kissinger era, posits that a leader's deliberate projection of irrationality or unpredictability can create psychological pressure on adversaries, thereby altering negotiation dynamics. This research extends the theory beyond its traditional geopolitical scope to explore its relevance in organizational leadership, particularly in high-stakes, high-uncertainty environments. The significance of this study lies in its exploration of a non-traditional leadership strategy that challenges conventional models emphasizing predictability, stability, and rational decision-making. By focusing on Trump's presidency, a period marked by unconventional communication and decision-making, the study provides a unique case study to assess the efficacy and risks of strategic unpredictability. Furthermore, it addresses the ethical dimensions of such a strategy, shedding light on its potential to disrupt organizational trust and employee well-being, thereby offering insights for leadership training and policy development in volatile contexts.

The study's originality stems from its application of the Madman Theory to organizational behavior, a domain where the theory has been underexplored. While the Madman Theory has been extensively discussed in international relations (e.g., Schelling, 1960; Sagan & Suri, 2003), its adaptation to leadership studies is novel. Previous analyses of Trump's leadership have focused on charismatic authority, narcissism, or toxic leadership (Holland, 2017; Biçer, 2020), but few have systematically examined strategic unpredictability as a deliberate leadership strategy. This research fills this gap by providing a theoretical framework to understand how unpredictable behaviors can be strategically deployed and their consequences on organizational dynamics. By analyzing Trump's Twitter communications, the study also contributes to the emerging field of digital leadership, highlighting the role of social media in amplifying unpredictability (Bjola & Holmes, 2015). The findings offer a nuanced understanding of the trade-offs between short-term tactical gains and long-term organizational costs, enriching the literature on leadership and organizational behavior.

The Madman Theory, as articulated by Schelling (1960), suggests that a leader's projection of irrationality can manipulate adversaries' perceptions, creating a strategic advantage in negotiations. Historically, this approach was employed by Nixon during the Vietnam War to exert pressure on North Vietnam (Matusow, 1999). In organizational contexts, traditional leadership theories, such as transformational and transactional leadership (Bass & Avolio, 1994), emphasize consistency and predictability as cornerstones of effective leadership. However, in increasingly complex and competitive environments, these models may fall short in explaining unconventional leadership practices. Trump's leadership style, characterized by abrupt policy shifts, public criticisms of advisors, and provocative social media rhetoric, contrasts sharply with these traditional frameworks. Scholars like Turner & Kaarbo (2021) describe Trump's approach as "predictably unpredictable," suggesting a deliberate strategy to unsettle stakeholders. However, such behaviors risk violating psychological contracts (Rousseau, 1995), eroding trust, and fostering toxic organizational cultures (Lipman-Blumen, 2005). The literature also points to ethical concerns, with unpredictable leadership potentially undermining fairness, transparency, and employee well-being (Karakas & Al-Tameemi, 2016). This study builds on these insights, integrating organizational behavior theories with the Madman Theory to analyze Trump's leadership.

The research adopts a qualitative, descriptive design, focusing on Trump's Twitter communications from 2017 to 2021 as the primary data source. Twitter was selected due to its role as Trump's primary communication channel, offering unfiltered and spontaneous insights into his leadership approach (Bennett & Livingston, 2018). A purposive sampling technique was used to select approximately 25 tweets from a pool of over 25,000, focusing on five thematic categories: North Korea relations, Iran policies, Middle East interventions, national security advisor changes, and general foreign policy. These categories were chosen based on expert

consultation, as they represent areas where strategic unpredictability was most evident. The tweets were analyzed using qualitative content analysis, following a six-stage process: initial reading, development of a coding framework based on Madman Theory components (unpredictability, rationality paradox, strategic ambiguity, threat credibility), coding, theme development, cross-category comparison, and theoretical integration (Krippendorff, 2013; Saldaña, 2016). To ensure validity and reliability, the study adhered to Lincoln & Guba's (1985) criteria, including triangulation, inter-coder reliability (82% agreement), detailed documentation, and reflexive journaling to mitigate researcher bias. Ethical considerations were addressed by using publicly available data and maintaining academic objectivity.

The analysis of Trump's Twitter posts reveals distinct patterns of strategic unpredictability across the five categories. In North Korea-related tweets, Trump oscillated between harsh threats (e.g., "Do not underestimate us") and diplomatic praise (e.g., noting Kim Jong Un's "unlimited potential"), creating uncertainty to influence negotiations. This approach aligns with the Madman Theory's aim to unsettle adversaries but risks destabilizing diplomatic trust. Similarly, tweets about Iran employed exaggerated threats (e.g., "overwhelming force" or "obliteration"), reinforcing a volatile leadership image to deter adversaries. However, such rhetoric bypassed formal communication channels, increasing the risk of misinterpretation. Middle East policy tweets, particularly on Syria and Afghanistan withdrawals, showcased abrupt policy shifts, framed as strategic flexibility but criticized for lacking coherence, undermining organizational stability. Criticisms of national security advisors, such as Bolton and Mattis, highlighted internal unpredictability, with public dismissals and hyperbolic accusations (e.g., "World War Six") fostering a climate of fear and mistrust within the administration. General foreign policy tweets, emphasizing "America First" and military strength, projected a competitive, zero-sum stance, often at odds with collaborative leadership principles. Collectively, these findings indicate that Trump's unpredictability provided short-term leverage but eroded trust, violated psychological contracts, and contributed to a toxic leadership environment.

The findings confirm that Trump's leadership style embodied the Madman Theory, using unpredictability to influence external stakeholders while creating internal challenges. The oscillation between threats and flattery in North Korea negotiations mirrors Nixon's historical application of the theory (Sagan & Suri, 2003), but its organizational impact diverged. While short-term deterrence was achieved, the long-term costs included diminished trust and increased stress among internal stakeholders, as predicted by psychological contract theory (Rousseau, 1995). The use of social media amplified this unpredictability, aligning with digital leadership risks noted by Bjola & Holmes (2015). The study also highlights ethical concerns, as unpredictable leadership often overlapped with toxic traits, such as manipulation and disregard for employee well-being (Lipman-Blumen, 2005). From an organizational perspective, Schein's (2010) emphasis on consistent leadership for cultural stability was undermined by Trump's approach, leading to internal fragmentation. However, some contexts suggest that unpredictability can foster innovation or adaptability (Dueck, 2018), though the costs often outweigh the benefits.

This study concludes that strategic unpredictability, while tactically effective in certain high-stakes scenarios, poses significant risks to organizational sustainability and ethical leadership. The application of the Madman Theory in Trump's leadership demonstrates its potential to disrupt conventional negotiation dynamics but at the expense of long-term trust, coherence, and employee morale. For leadership practice, the findings suggest that unpredictability should be used sparingly and balanced with transparent communication to mitigate its destabilizing effects. Leadership training programs should emphasize ethical decision-making and the importance of psychological contracts to foster trust. Policymakers should consider the long-term implications of unpredictable leadership on organizational health and stakeholder relationships. Future research could explore the cultural and contextual boundaries of strategic unpredictability, testing its applicability in diverse organizational settings and developing interventions to balance its benefits and costs. By integrating the Madman Theory with organizational behavior, this study provides a foundation for understanding unconventional leadership strategies in an increasingly complex global landscape.